5 maart 1959 Nr 439 9e jaar - 20 blz. WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Mickey magazine

Mickey roept op...

Hallo, hallo, beste jongens en meisjes.

DAT men meer vliegen vangt met één lepel stroop dan met een vat azijn, weet iedereen; ook de Mickey-lezertjes. In plaats van harde woorden, zijn er enkel vriendelijke en een weinig vleierige taal in jullie brieven te vinden. Als een werkgever zijn bediende gelukwenst, dan zal deze laatste alles in het werk stellen om die loftuitingen te verdienen.

Onlangs nu, kreeg ik een zeer vriendelijk schrijven van onze vriend Freddy Guerchon, woonachtig te Haïfa, in Israël. Daar ik alle Mickey-lezertjes als mijn opdrachtgevers aanzie, heb ik gedacht er goed aan te doen mijn antwoord op voornoemd epistel hier ter jullie attentie te publiceren, want het gaat jullie allen aan.

Beste Freddy, schreef ik, op zekere dag reisden Dingo en Donald samen naar het zonnige Zuiden. Dingo's auto snorde over de baan, toen er plots een band sprong. « Donald, zei Dingo, herinner je je nog hoe snel, hoe goed, hoe handig, kortom hoe vakkundig jij onlangs oom Jeremias' stukgesprongen band wisselde? Dat was werkelijk prachtig, joch! » Donald bloosde van genoegen (voor zover 'n eend blozen kan). Hij voelde zich dan ook moreel verplicht de herstelling uit te voeren.

Ik verkeer in hetzelfde geval, schreef ik aan Freddy — en heden aan jullie allen. Jullie vriendelijke brieven leggen mij, en meteen aan al mijn medewerkers, de morele verplichting op jullie lof te « verdienen ». Het is zeker aangenaam te worden gelukgewenst; het is zeer bemoedigend te mogen vaststellen dat je werk op de juiste waarde wordt geschat; maar wat 'n verantwoordelijkheid brengt dit alles niet mee?

Wat er ook van zij, wij — dat wil zeggen de ganse staf van medewerkers — zullen ons uiterste best doen om jullie tevreden te stellen.

Mickey

Correspondeert met Italië!

Sedert juli ll. hebben wij reeds vijf lijsten met de namen van schrijflustige Italianen gepubliceerd. Deze namen werden ons door « Topolino », de équivalente Italiaanse uitgave van « Mickey Magazine », overgemaakt. Amper twee weken geleden hebben wij de vijfde naamlijst gepubliceerd, en reeds stuurt « Topolino » ons 'n zesde lijst! Onnodig te zeggen dat deze schrijverij bijval vindt.

Zonder twijfel zullen er velen onder jullie nu weer een Italiaanse amice vinden; kiezen jullie zelf maar uit:

LUCIANA CAVAZZAN, Viale D'Annunzio 68, Trieste (11 jaar).
SERGIO CERE', Via Maratta 4, Milano (11 jaar).
SERAFINO TOSONI, Convitto Nazionale, Macerata.
LIANA FACCHINETTI, Ca' Zanna 2, Cortina (17 jaar).
ANGELO LIBIANI, Via Madonna 14, Rho (Milano) (15 jaar).
PAOLO ARBIZZANI, Via G. Oberdan 35, Bologna.
SEBASTIANO BUSCEMI, Piazza Crispi 2 (cartoleria Enna), Enna.
ANNALICE CALLEGARINI, Porto Tolle (Rovigo) (13 jaar).
ANNA BORINI, Via Isonzo 27, Ancona (15 jaar).
LEANDRO CHIESA, Via Mcc Mahon 42, Milano.
EMMA LENZI, Via Schiassi 38, Bologna (15 jaar).
MARIA GRAZIA NARDONI, Via Ardea 23, Roma (15 jaar).
DIANA PIERALISI, Via S. Francesco 12, S. Maria Nuova (Ancona) (15 jaar).
MARIA GABRIELLA ALESSANDRONI, Via Caulonia 16, Roma.
GIANFRANCO CURZI, Vicolo Savelli 33, Roma.
FERNANDA FERRETTI, Via F. Flamini 6, Pisa (12 jaar).
LUCIANO LUGLI, Allievo rocciatore presso Scuola Alpina G. di Finanza Predazzo (Trento).
PAOLO SPIGA, Palazzine Impiegati, San Gavino (Cagliari-Sardegna) (17 jaar).
LAURA BORLA, Corso Umbria 19, Torino (14 jaar).
SERGIO CIMICHELLA, Via Montenero 2, Foligno.
GINA D'AGATA, Via Milano 56, Avola (Siracusa) (13 jaar).
CLAUDIO PREMI, Via Crescenzi 72, Bergamo (15 jaar).
MIMMA MOTTA, Piazza del Popolo, Pula (Cagliari-Sardegna) (17 jaar).
MARIA ROSA ZAGO, Via Roma 86, Badia Polesine (Rovigo) (16 jaar).
PIERINO BARZONI, Via Risorgimento 9, Suzzara (Mantova (15 jaar).
ROBERTO GRECO, Via S. Giovanni Battista 23/5, Sestri (Genova) (16 jaar).
PIERANGELA MAZZA, Via C. Battisti 17, Fiorenzuola d'Arda (Piacenza) (18 jaar).
DANIELA CURTI, Via Leopoldo Yung 22, Bordighera (Imepria) (12 jaar).
ANGIOLETTA BOVINI, Via G. Vasari 4, Roma (15 jaar).
LUCIA STEFANINI, Piazzetta Ippolito Nievo 2, Padova (13 jaar).
ALDO RUFFINO, Corso Umberto 345, Cinisi (Palermo) (14 jaar).
EDDA VOLPI, Via G. Biga 16/7, Genova (15 jaar).

Moesten sommigen onzer lezertjes nu ook graag hun naam in « Topolino » zien verschijnen, dan moeten zij vóór de 14de maart volgende inlichtingen sturen aan « Mickey Magazine », Hopstraat 47, te Brussel 1 : naam, volledig adres en leeftijd.

En leve de Italiaanse-Vlaamse vriendschap!

Mickey's Club

Velen onder jullie zijn lid van Mickey's Club, zonder evenwel deel uit te maken van een of ander plaatselijke afdeling. Is dat niet jammer? De plaatselijke afdelingen bieden jullie de gelegenheid nieuwe vriendjes te maken welke zich interesseren voor zaken die jullie ook belang inboezemen, vermits zij ook lezers zijn van « Mickey Magazine ».

Het is goed zich te verenigen. Het laat toe met elkaar over verschillende onderwerpen van gedachten te wisselen. Mickey en de talrijke bijdragen die jullie wekelijks in ons blaadje vinden, steken hierbij een handje toe.

Bovendien zullen die groeperingen de vriendschapsbanden tussen onze lezers nauwer toehalen. Dit is juist iets waar de mensheid, heden ten dage, groot gebrek aan heeft.

Voor wie het vergeten zou zijn, luidt ons devies : EEN VOORBEELD VOOR ALLEN ZIJN !

MICKEY MAGAZINE — Het blad voor grote en kleine kinderen.

UITGAVEN PONT-LEVIS, N. V.

De briefwisseling en de betalingen moeten aan MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel (P.C.R. nr. 7539.34) worden geadresseerd.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,50 - 6 m. : fl. 10,50 - 1 jaar : fl. 20,-

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m. (13 nrs)	6 m. (26 nrs)	1 jaar (52 nrs)
België ...... fr.	75,—	145,—	280,—
Belg. Kongo en buitenland ..	80,—	150,—	290,—
Per luchtpost .	idem vermeerderd met de geldende port.		

Verantwoordelijke uitgever : H. François PRETE, Gedelegeerde van de Raad van Beheer, Hopstraat 47, Brussel.

© 1959 - WALT DISNEY PRODUCTIONS WORLD RIGHTS RESERVED

DE RECHTER KENT ZIJN PAPPENHEIMERS

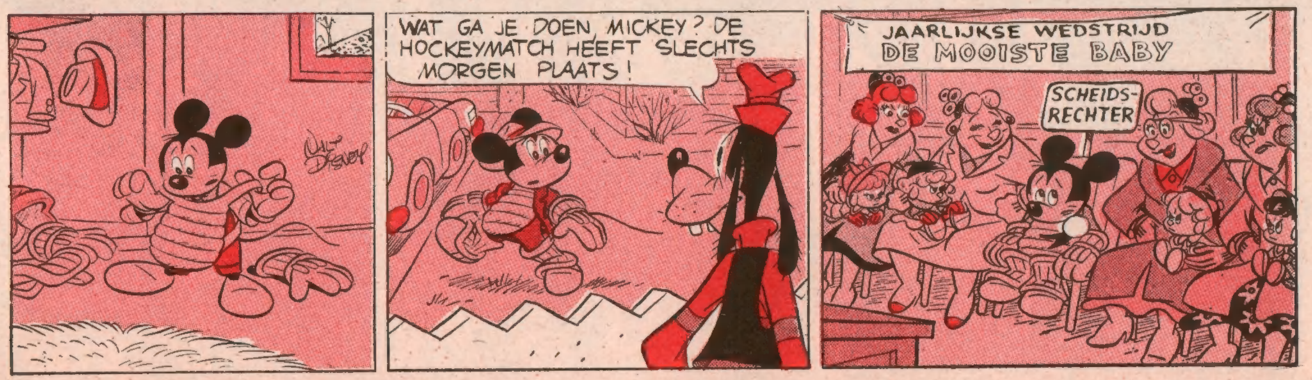

ENKELE BEROEMDHEDEN OF DE GOEDE KANT VAN EEN KERKERING

« Hij heeft in de gevangenis gezeten ! » Ziedaar een eenvoudig zinnetje, dat heel wat kwaad kan stichten. Men vermijde dus zoveel mogelijk het te gebruiken, hetzij omdat men 'n kristelijk mens is, hetzij omdat men 'n voorzichtig en welopgevoed mens is. Men weet nooit zeker hoe 'n dubbeltje rollen kan.

Bij Napoleon's vlucht, zou Lodewijk XVIII hebben kunnen zeggen : « Dat heerschap heeft in de gevangenis gezeten ! » Doch, nog geen drie weken later moest Lodewijk XVIII op zijn beurt de benen nemen, terwijl hogerbedoeld « heerschap » weer het koninklijk paleis betrok.

Pellico, de vervelende

Napoleon I was natuurlijk een vermaarde gevangene, omdat hij voordien reeds beroemd was. Er zijn nochtans mensen geweest die hun bekendheid uitsluitend aan hun kerkering te danken hebben. Nemen wij bijvoorbeeld Silvio Pellico, een Italiaanse letterkundige, die in de eerste helft van de XIX[e] eeuw leefde en heerlijke ontroerende verzen dichtte. Zou het nageslacht deze verzen evenzeer gewaardeerd hebben, moest de auteur niet om politieke redenen in de gevangenis hebben gezeten ? Wat er ook van zij, het nagelaten verhaal van zijn achtjarig verblijf in de kerker heeft al zijn overige letterkundige gewrochten in de schaduw gesteld. Dat boek is getiteld *Mijn Gevangenissen* en, alhoewel de schrijver door edele gevoelens werd geïnspireerd, is zijn boek vervelende lectuur. Het vond destijds grote weerklank in de Europese staatkundige kringen omwille van zijn politiek karakter. Aldus, dank zij zijn kerkering is Silvio Pellico heden bij het nageslacht beroemd.

Latude, de onbesuisde

De naam Latude is eveneens wereldberoemd dank zij… de kerker. Latude's belevenissen zijn zeer romantisch, en men bewerkte ze voor 't toneel onder de benaming : *Latude of vijf en dertig jaren gevangenisleven.* Zoals jullie wel zullen weten, leefde Latude in de XVIII[de] eeuw.

Hij was een jonge en ambitieuze officier. Teneinde snel promotie te maken, zoekt hij de steun van een invloedrijk persoontje : de markiezin de Pompadour, te bekomen. Om de aandacht van deze Dame op zijn eigen persoontje te vestigen heeft hij er niet beters op gevonden dan een aanval op haar leven te verzinnen. Hij stuurt haar over de post, naamloos natuurlijk, een tijdbommetje. O ! schrikt U maar niet, er was geen gevaar aan verbonden; deze tijdbom was niets anders dan wat speelgoed : enkele glazen flesjes aan het deksel van de doos verbonden en die met veel lawaai uiteenspatten als men ze opende. Het was noch min, noch meer dan wat kinderspeelgoed. Daarna liep hij snel naar het paleis van de bestemmelinge en vertelde een kamerknecht, dat hij een gesprek had afgeluisterd waardoor hij had vernomen dat een aanval op Markiezin's leven werd beraamd.

Deze poets kwam hem echter duur te staan. Ondervraagd door de politie, viel hij spoedig door de mand en vertelde alles. De luitenant generaal van de politie vond het verhaal echter zo kinderachtig, dat hij er geen geloof aan hechtte, en Latude deed opsluiten. Aldus belandde hij in de Bastille. Echter niet voor lang, want weldra werd hij overgebracht naar Vincennes. Een eenvoudig trukje bezorgde hem de vrijheid : hij loopt op een schildwacht toe en vraagt hem of hij de aalmoezenier niet heeft gezien, daar er een gevangene op sterven ligt en om de bijstand van de geestelijke verzoekt; aldus, van schildwacht tot schildwacht lopend, geraakte hij… op vrije voeten.

Wijzer was hij echter nog niet geworden. Hij schrijft aan de markiezin de Pompadour, overtuigd als hij is dat zij hem zijn onbezonnenheid zal vergeven, en gaat zelfs zo ver zijn schuilplaats aan te duiden. Het resultaat laat niet op zich wachten, en enkele dagen nadien zit hij weer in de Bastille. Zes jaar later neemt hij een tweede keer de benen. Weer wordt hij gesnapt en deze keer komt hij in een kerker terecht. Ongeveer veertien jaar na zijn ongelukkig bommen-avontuur slaagt hij erin een derde keer te ontvluchten; doch eens te meer wordt hij weer gevangen genomen. Eindelijk, dat was in 1784, na vijf en dertig jaar in de nor te hebben doorgebracht, werd hij eindelijk vrijgelaten. Dit heeft hij te danken aan het energieke optreden van een zekere Mevr. Legros.

Zonder deze Dame, zouden de Parijzenaars zich op 14 juli 1789 van de Bastille vermoedelijk niet hebben meester gemaakt : de campagne die zij voerde ten gunste van de ongelukkige Latude had van deze instelling het symbool van het absolutisme en van de koninklijke willekeur gemaakt.

De te geniale La Balue

Latude werd dus vijf en dertig jaren opgesloten voor een guitenstreek, terwijl kardinaal Jean de La Balue slechts elf jaar « zat » voor hoogverraad. Minister in dienst van Lodewijk XI, had hij aan Karel de Stoute, hertog van Bourgondië en vijand van het Franse Hof, de geheimen van zijn meester verkocht. Toen dit hoogverraad aan het licht kwam, liet Lodewijk XI deze allesbehalve kristelijke kardinaal in een ijzeren kooi opsluiten, welke de ex-minister zelf had uitgevonden om misdadigers te straffen. Ja, wie een put maakt voor een ander, valt er zelf in. Na zijn bevrijding; trok kardinaal de La Balue naar Rome, waar hij nog elf jaar leefde en ieders achting genoot.

De vermaardste gevangene is een onbekende !

Hoe eigenaardig ook, tot op de dag van heden, kent men nog steeds de naam niet van de vermaardste aller gevangenen, zozeer dat men zich de vraag stelt of hij zijn bestaan niet uitsluitend aan één of ander fantast te danken heeft ! In de geschiedenis staat hij bekend als « *de man met het ijzeren masker* ». Verteld wordt dat dit mysterieuze personage, na zeventien jaren op het eiland Sint-Margriet (rechtover Cannes, in de Middellandse Zee) te hebben doorgebracht, in 1690 naar de Bastille te Parijs werd gevoerd, en dààr in 1703 de geest gaf.

Niemand heeft hem ooit anders gezien dan gemaskeerd. Steeds nog volgens onbevestigde berichten, zou hij geen ijzeren maar een fluwelen masker hebben gedragen. Alleen het mondstuk bestond uit een stalen veer, zodat het hem mogelijk was te eten zonder zijn masker af te doen.

De meest gangbare versies luiden dat deze gevangene, die steeds met eerbied en voorkomendheid werd behandeld, een tweelingsbroer van Lodewijk XIV was, wiens bestaan zorgvuldig geheim gehouden werd om binnenlandsche troebelen te voorkomen. Er zijn er ook die beweren dat de gevangene de koning in hoogsteigen persoon was, en dat Lodewijk XIV die de troon besteeg een bedrieger was !

Deze romantische veronderstellingen, evenals de drie vorige anekdotes tonen duidelijk aan, dat men in de gevangenis ook eerzame burgers kan aantreffen. Doorgaans echter zijn deze plaatsen uitsluitend met boeven bevolkt. Bovendien is de gevangenis vast en zeker niet het zekerste en voordeligste middel om beroemd te worden.

DE WEDERWAARDIGHEDEN VAN DE KAT

KORTE INHOUD

Na eeuwenlang als een godheid te zijn vereerd, is de kat aan het sombere gedeelte van haar levensverhaal gekomen. Daar zij bij voorkeur 's nachts buiten vertoefde, hebben bijgelovige mensen haar alle onheil toegeschreven.

Na de vermaarde Levende woestijn, vertrekken wij komende week naar een niet minder "Levende" woestijn :

DE WITTE WOESTENIJ

naar het rijk van hunne majesteiten Walrus en IJsbeer, naar het land der indrukwekkende ijspaleizen !

DE MIJNEN VAN KONING SALOMO

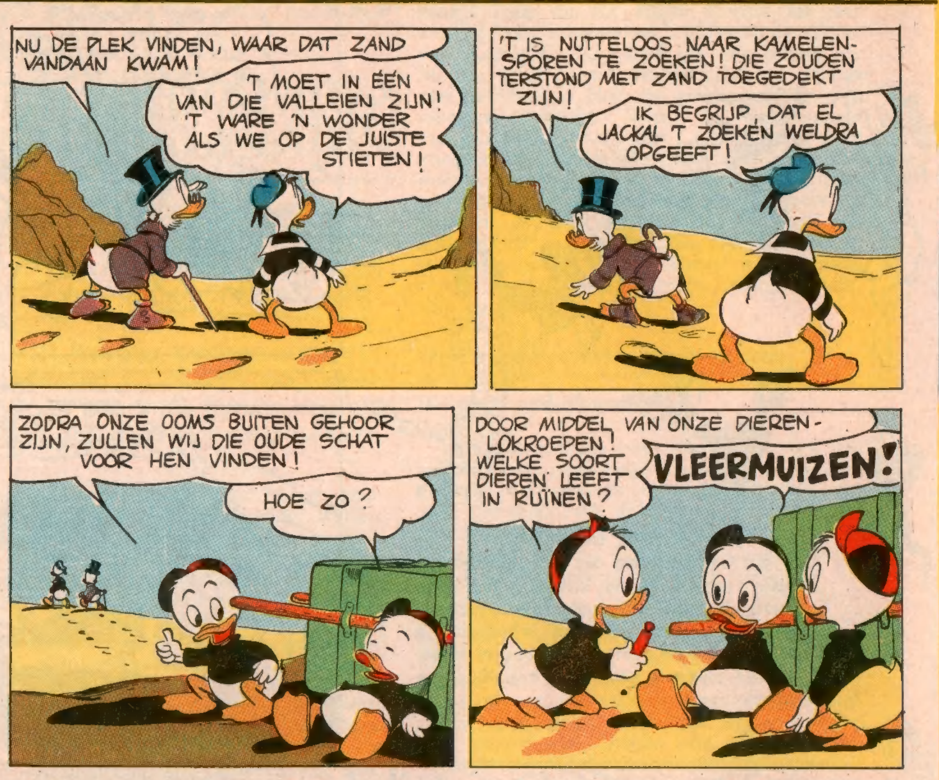

KORTE INHOUD

Op zoek naar een zandgroeve, ontdekken oom Jeremias en zijn neefjes de ingang van een bedolven tempel. Doch El Jackal en zijn schurken zoeken eveneens naar deze tempel waar, naar een oude legende, koning Salomo's schatten zouden verborgen zijn.

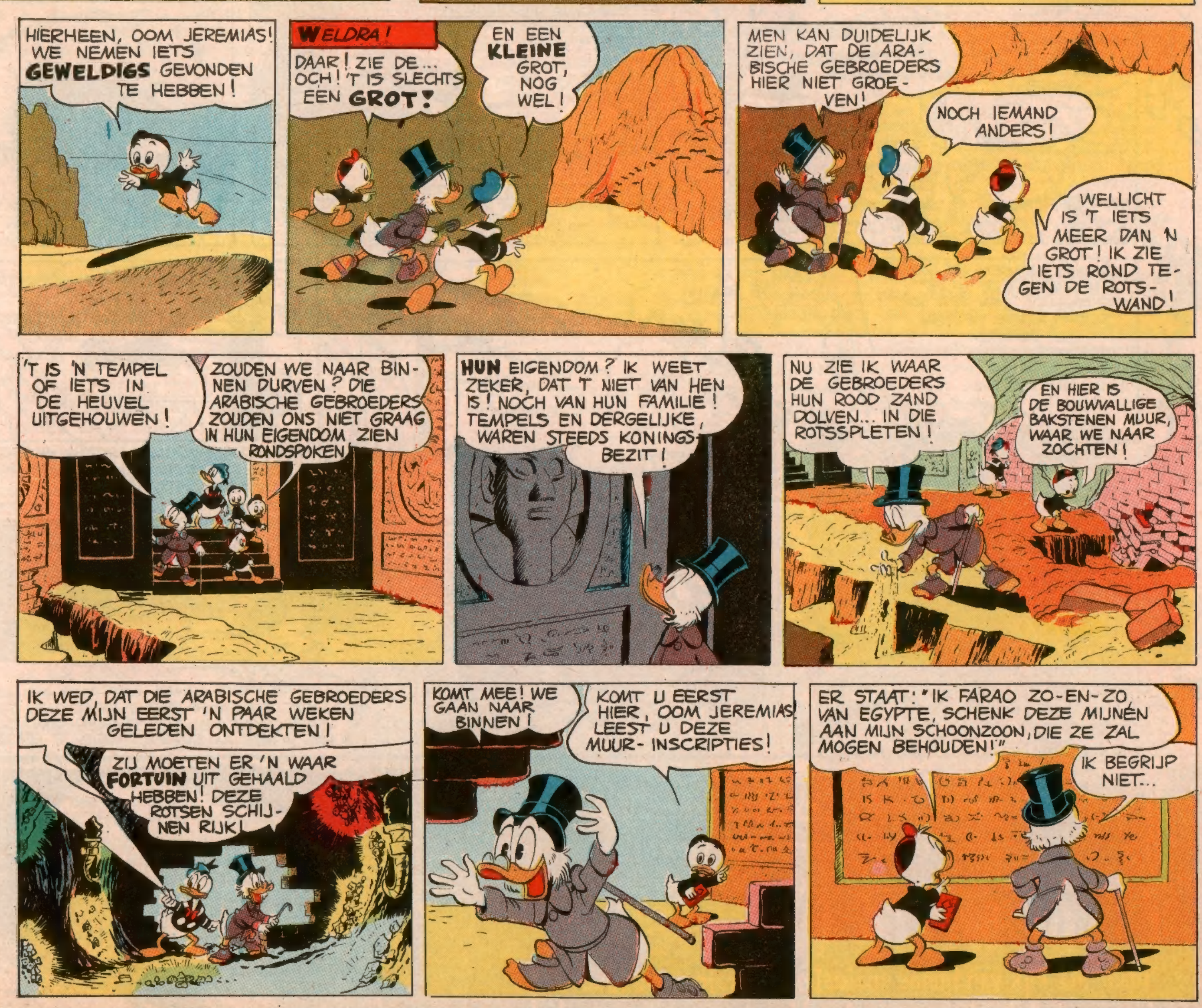

VOLGENDE DONDERDAG: **JEREMIAS NEEMT EEN BAD**

DE BLIKSEMSTRAAL-MACHINE

In dit verhaal geeft Mickey eens te meer een staaltje van zijn kunde. Het begint met een picknick tijdens dewelke de bliksemschichten door het hemelruim klieven.

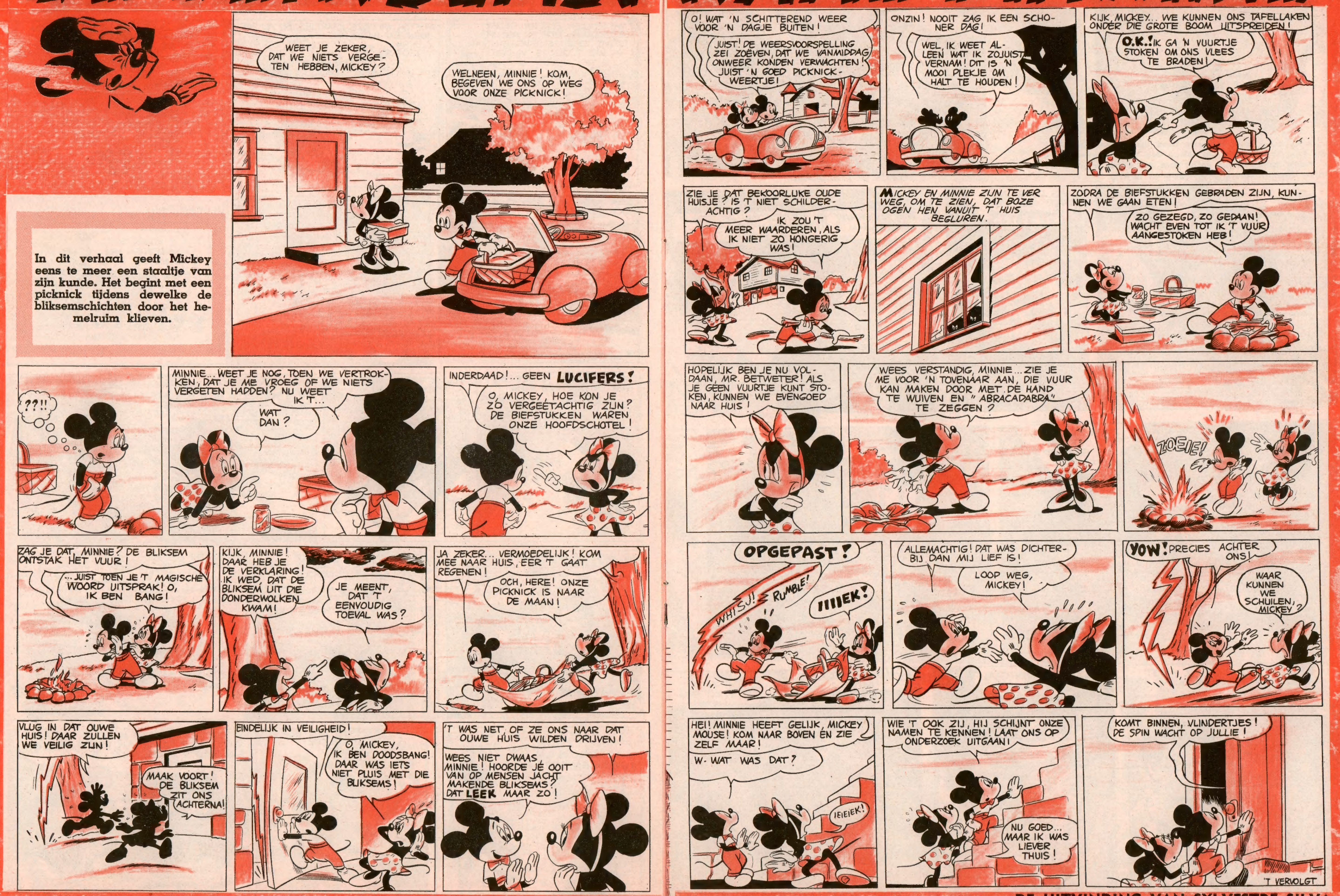

VOLGENDE DONDERDAG: DE UITVINDING VAN SYLVESTRE SILVA

VOLGENDE DONDERDAG: **NA DE EVERZWIJNEN KOMT DE GRAUWE WOLF**

WATTS WATT IN AZIË

HET was kwart over middernacht toen Watts Watt thuis kwam, in een voorstad ten westen van Londen. Buiten was het bijtend koud en Watts stelde met een zucht van tevredenheid vast dat er nog vuur brandde in de kachel en dat er een zachte maar weldoende warmte heerste in zijn flat.

Fluitend ontdeed Watts zich van zijn zware overjas en knoopte vervolgens zijn vest los. Precies op dat ogenblik verstoorde het scherpe gerinkel van de telefoon de rust rondom hem.

— Alle donders, mopperde Watts, de hoorn opnemend. Hallo?... Watts Watt luistert! Ha! Ben jij 't, Bruce?... Op dit uur? Maar je bent stapel, m'n beste! Ik lag al bijna in bed. De baas? Maar slaapt die dan nooit? Neen, alles weloverwogen, liever niet!

En met een kwaad gebaar smeet hij de hoorn neer.

Aan het andere einde van de lijn keerde Bruce Spencer zich naar een jong meisje, dat stond te wachten aan de deur van de redaktie van de « Evening Star » :

— Hij heeft afgehaakt, Yola. Hij zegt, dat hij bijna reeds in bed lag.

Het jonge meisje maakte een grimas en knikte :

— De baas zal weer een aanval van woede krijgen...

De baas, dat was William Baltimore, multi-miljonair en eigenaar van zeven kranten, van een reeks bioskoopzalen en van ettelijke andere gelijkaardige kleinigheden. Het indrukwekkende aantal ponden, dat op zijn rekening in de « Bank of England » stond ingeschreven, zou iedere andere man dan Watts Watt met een diep ontzag vervuld hebben.

Maar Watts had alleen ontzag voor zichzelf. Feitelijk een merkwaardige jongeman, die Watts Watt — « Wawa » voor zijn vrienden. Hij was begonnen als krantenventer voor de « Evening Star », amper 14 jaar oud. Twee jaar lang had hij de « fog » en de autobussen — de twee plagen van Londen — getrotseerd, het biezonderste nieuws van elke dag luid uitschreeuwend ten einde genoeg bladen te verkopen om zijn mager lichaam te voeden. Tot de dag dat hij getuige was van de brand, die het grootwarenhuis MacGraigh had vernield. Onmiddellijk had hij een verhaal over die katastrofe naar de « Evening Star » gezonden, tekenend met zijn initialen. Het verslag was geschreven met de geestdrift van de jeugd en de waarachtigheid van de onbevooroordeelde ooggetuige. Het had indruk gemaakt op Baltimore, die dadelijk kennis had willen maken met de schrijver ervan. En ondanks zijn zestien jaar was Watts zonder verder uitstel aangeworven geworden als redakteur van de rubriek der « gebroken armen en benen » (1).

(1) Zo noemen de journalisten de pagina van de krant, waarin de berichten verschijnen over alle dagelijkse ongelukken en ongelukjes.

Daar bleef het nochtans niet zeer lang bij. Gedreven door zijn werklust en ondernemingszin ging Watts op zekere dag aankloppen bij de baas en maakte deze duidelijk, dat hij belast wilde worden met een rubriek die beter overeenstemde met zijn bekwaamheden. William Baltimore kreeg er bijna een hartaanval van. Maar ook al voer hij briesend uit tegen de knapen, die nauwelijks de korte broek ontgroeid zijn en niettemin reeds de plaats wensen te bezetten van ervaren en volwassen mannen, en die zich verbeelden dat iedereen kan schrijven mits alleen maar achter een machine te gaan zitten, toch hield Watts voet bij stuk. Het onvermijdelijke gebeurde : om een einde te stellen aan het « gesprek » ontsloeg Baltimore zonder meer zijn weinig gedisciplineerde redakteur.

Dat Watts onder een gunstig gesternte geboren was bleek toen voor de tweede keer. Het gebouw van de « Evening Star » verlatende liep hij achteloos voorbij de kantoren van de « Saturday Sunbeam ». Zijn aandacht werd getrokken door een uitgestald exemplaar van dit blad. Zijn blik viel op de rubriek « Plaatsaanbod ». In een vet gedrukt kadertje kon Watts Watt lezen : « Men vraagt een ervaren redakteur om onmiddellijk in dienst te treden. Zich tot het kantoor van het blad wenden. »

Twintig minuten later, nog een tikje verbijsterd door de buitenkans, die hem te beurt was gevallen, verliet Watts Watt het bureau van Lionel Falcon, de direkteur van de « Saturday Sunbeam ». Deze had hem belast met een reportage in Kasjmier, om er een uitzonderlijke olifantenjacht bij te wonen, die werd ingericht ter ere van de machtige rajah Abdoel Kassoel Kroedjah — terzelfdertijd de dikste en de rijkste man ter wereld.

Sindsdien ontving Wawa de zonderlingste en de meest verscheiden opdrachten in het buitenland. Tot groot genoegen der lezers van de « Saturday Sunbeam » dobberde hij op zowat alle zeeën van de aardbol.

Pas zeven en twintig jaar geworden bezat hij reeds een aardig persoonlijk fortuintje. Omstreeks dat tijdstip was het dat hij besliste zich vrij te maken van alle verplichtingen en voor eigen rekening te werken. Tot grote wanhoop van Falcon deelde hij deze mede dat hij voortaan als zelfstandig journalist zou optreden en zijn reportages zou toevertrouwen aan degene die hem het meest geschikt voorkwam en — vanzelfsprekend — aan degene die hem het meest zou betalen. Aldus had hij herhaaldelijk opdrachten vervuld voor William Baltimore. Maar zijn gewezen baas hoedde er zich wel voor hem te willen dwingen : Wawa was immers een beroemd journalist geworden, niet alleen te Londen maar ook op het Europese vasteland. Zijn artikels werden gulzig gelezen door het grote publiek en de krantendirekteuren droomden ervan Watts Watt te kunnen « hebben » wanneer ze dachten aan een sensationele geschiedenis.

Die bepaalde avond nu had Baltimore het plan opgevat Watts Watt te belasten met een reportage, die dank zij dezes pen de oplage van de « Evening Star » zou doen stijgen.

Het was dan ook niet te verwonderen, dat Baltimore plots ophield te ijsberen toen Yola zijn bureau binnentrad. Grommend keek hij haar aan :

— Wel? Komt hij?

De ontgoochelde gelaatsuitdrukking van het jonge meisje bemerkend, begreep de direkteur van de « Evening Star » onmiddellijk dat Wawa geweigerd had voor zijn krant te werken.

— Wat heeft hij gezegd? brulde hij. Waarom heeft Spencer hem de zaak niet uitgelegd?...

— Bruce heeft geprobeerd, Meneer, maar Waw... euh... M. Watts Watt heeft afgehaakt.

— Lieve hemel! Zo'n belangrijke zaak... en zo boeiend... Wat moet ik nu doen? klaagde Baltimore wanhopig.

— Misschien..., waagde het jonge meisje, misschien dat...

— Wat? Toe, vlug... spreek dan toch! onderbrak de baas haar ongeduldig.

Yola nam gans haar moed te baat en legde uit :

— Watts heeft een hekel aan Rex Hornfield van de « Morning Call ». Indien wij hem nu zouden laten geloven dat Rex belast is...

— ...Met de reis naar Jongkapoer... Bravo, meisje! Dat is een prachtige vondst. Stel mij eens in verbinding met Watts Watt!

('t Vervolgt.)

door Lionel SAINT-PIERRE.

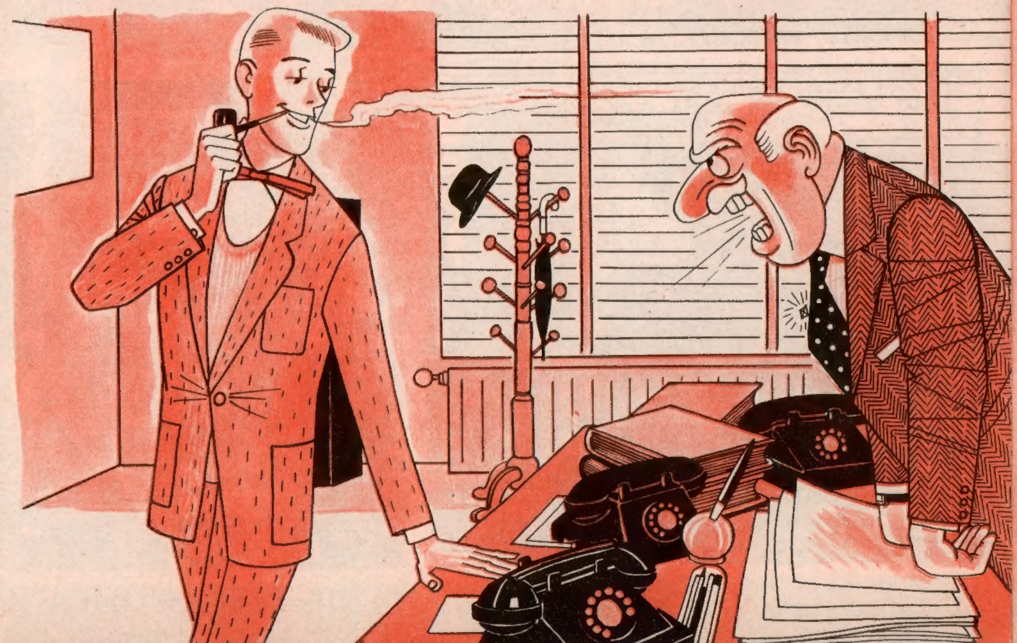

HET IS AANGENAAM TE WETEN

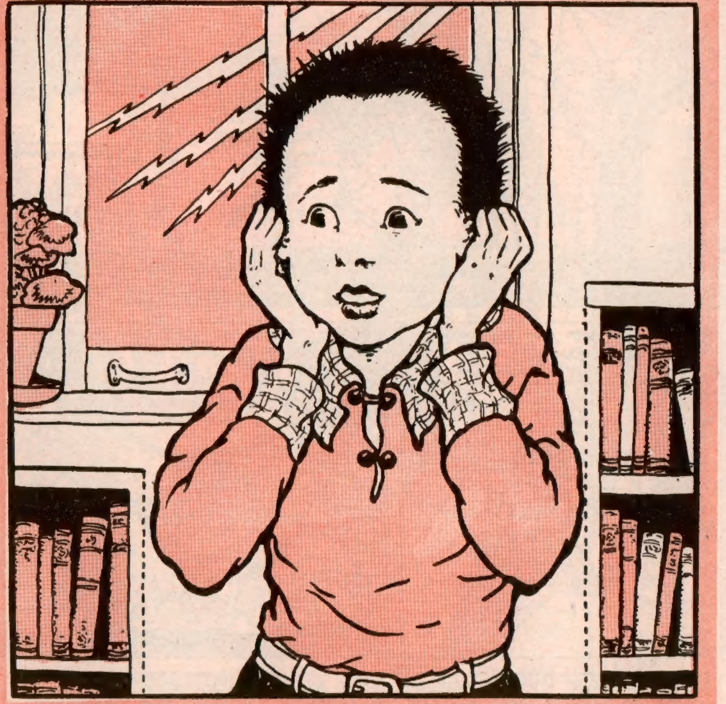

Rijzen je haren ook te berge ?

WANNEER een hond en een kat elkaar's weg kruisen, dan rijzen hun nekharen vaak te berge. Aangenomen wordt dat dit een natuurlijk verdedigingsmiddel is, zoiets al : « Pas maar op, of je krijgt klop. » Deze snoevende houding is niet alleenlijk schrikaanjagend, zij doet ook het dier groter lijken dan het is. Vermoedelijk is het daarom dat minnekepoes' staart in dergelijke omstandigheden steeds hemelwaarts wijst, net als het wapen van de oude Brusselse stokagenten!...

Doch ook 's mensenhaar rijst soms, ingevolge het bruusk samentrekken der hoofdhuidspieren, te berge. Dergelijke reactie wordt meestal door de koude, een hevige ontroering of een grote schrik veroorzaakt. Doorgaans gaat zij met een prikkelend gevoel over gans de hoofdhuid gepaard. De haren van het jochie op bijgaande tekening rijzen ook te berge : hij is nl. bang voor de bliksem. Nonsens natuurlijk, maar ja, 't is ook nog maar een broekventje!...

MADE IN U. S. A.

Geïllustreerde demonstratie.

De brandweercommandant uit South Band (Indiana) had tijdens de week voor het « Voorkomen van branden » een heel origineel middel bedacht om de belangstelling van het publiek te winnen. Aangezocht om een spreekbeurt te houden over de werking van de brandweer, verschafte hij zich door middel van de brandweerladder toegang tot de vergaderzaal van de « Rotary Club » gelegen op de tweede verdieping van een in het centrum van de stad staand gebouw. Na zijn uiteenzetting, sprong hij eenvoudig door het venster weer naar buiten, recht in het inmiddels door de spuitgasten gespannen net.

Contante betaling.

Een garagehouder uit Mount Vernon (Indiana) hield opruimingskoopjes. Hij hing een uithangbord aan de poort van zijn instelling met de vermelding : « 10 t.h. vermindering per kind ten laste. » Wilfred Clark, een letterzetter, bood zich aan in de garage en kocht een « Pontiac » voor 100 dollar (5.000 b. fr). Vervolgens liet hij zijn tien spruiten voor de verblufte garagehouder defileren. Hij kreeg een factuur in orde!

Zwijgen is niet atijd goud.

Te Chicago, richtte een politieagent zijn schreden naar een auto met de bedoeling de chauffeur, die de verkeersreglementen had overtreden, op de bon te zetten. De autogeleider, een zekere Titus Werner, 39 jaar oud, vond er niets beters op dan zijn wagen van binnen af te sluiten; hij weigerde de gerechtsdienaar te woord te staan. Deze liet zich echter niet van de wijs brengen en haalde er een takelauto bij. Aldus werden wagen en chauffeur naar een nabijgelegen politiepost gebracht.

DE WAARHEID OMTRENT DE "LIEDJES VAN MOEDER DE GANS"

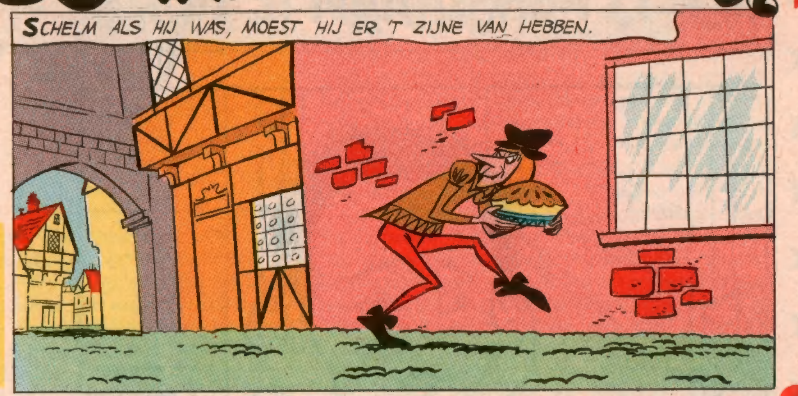

KORTE INHOUD

Hier beelden wij enkele Engelse liedjes uit. Wij zijn aan die van de kleine Jack Horner gekomen. Knecht van een hooggeplaatste functionaris, draagt hij het kerstgeschenk van zijn meester naar koning Hendrik VIII. Zoals gebruikelijk was het geschenk in een taart verborgen.

VOLGENDE DONDERDAG: **DE KIBBELZIEKE MARIA**

DE WAARDEVOLLE HELM

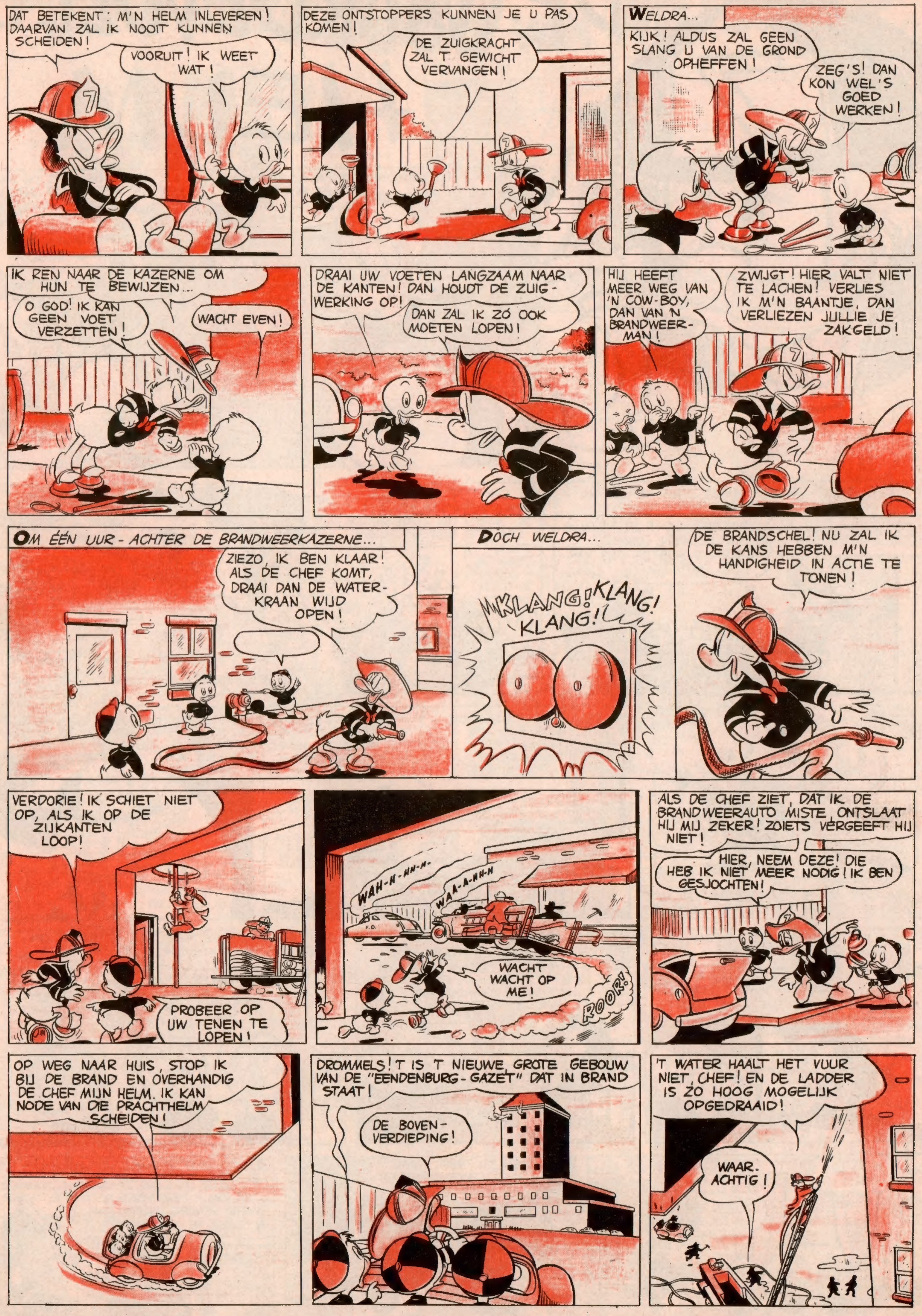
DAT BETEKENT: M'N HELM INLEVEREN! DAARVAN ZAL IK NOOIT KUNNEN SCHEIDEN!
VOORUIT! IK WEET WAT!
DEZE ONTSTOPPERS KUNNEN JE U PAS KOMEN!
DE ZUIGKRACHT ZAL 'T GEWICHT VERVANGEN!
WELDRA...
KIJK! ALDUS ZAL GEEN SLANG U VAN DE GROND OPHEFFEN!
ZEG'S! DAN KON WEL'S GOED WERKEN!
IK REN NAAR DE KAZERNE OM HUN TE BEWIJZEN...
O GOD! IK KAN GEEN VOET VERZETTEN!
WACHT EVEN!
DRAAI UW VOETEN LANGZAAM NAAR DE KANTEN! DAN HOUDT DE ZUIG-WERKING OP!
DAN ZAL IK ZÓ OOK MOETEN LOPEN!
HIJ HEEFT MEER WEG VAN 'N COW-BOY, DAN VAN 'N BRANDWEER-MAN!
ZWIJGT! HIER VALT NIET TE LACHEN! VERLIES IK M'N BAANTJE, DAN VERLIEZEN JULLIE JE ZAKGELD!
OM ÉÉN UUR - ACHTER DE BRANDWEERKAZERNE...
ZIEZO, IK BEN KLAAR! ALS DE CHEF KOMT, DRAAI DAN DE WATER-KRAAN WIJD OPEN!
DOCH WELDRA...
KLANG! KLANG! KLANG!
DE BRANDSCHEL! NU ZAL IK DE KANS HEBBEN M'N HANDIGHEID IN ACTIE TE TONEN!
VERDORIE! IK SCHIET NIET OP, ALS IK OP DE ZIJKANTEN LOOP!
PROBEER OP UW TENEN TE LOPEN!
WAH-H-HH-H-
WAA-A-HH-H
WACHT WACHT OP ME!
ROOR!
ALS DE CHEF ZIET, DAT IK DE BRANDWEERAUTO MISTE, ONTSLAAT HIJ MIJ ZEKER! ZOIETS VERGEEFT HIJ NIET!
HIER, NEEM DEZE! DIE HEB IK NIET MEER NODIG! IK BEN GESJOCHTEN!
OP WEG NAAR HUIS, STOP IK BIJ DE BRAND EN OVERHANDIG DE CHEF MIJN HELM. IK KAN NODE VAN DIE PRACHTHELM SCHEIDEN!
DROMMELS! 'T IS 'T NIEUWE, GROTE GEBOUW VAN DE "EENDENBURG-GAZET" DAT IN BRAND STAAT!
DE BOVEN-VERDIEPING!
'T WATER HAALT HET VUUR NIET, CHEF! EN DE LADDER IS ZO HOOG MOGELIJK OPGEDRAAID!
WAAR-ACHTIG!

HOOR JE DAT? NU IS HET UW GROTE KANS! TREK DEZE AAN, BEKLIM DE MUUR MET 'N SLANG, EN DOOF 'T VUUR!
WAT BEN JE VOORNEMENS, DONALD?
KIJKT U MAAR! EN ALS IK BOVEN BEN, DRAAI DAN DE WATERKRAAN OPEN!
'T IS LASTIG, MAAR IK ZAL 'T HALEN! IK ZIE DE GROTE KOPPEN IN DE KRANTEN AL: "DONALD DUCK REDT EEN GROOT KRANTEN-GEBOUW"!
O.K.! DRAAI 'T WATER OPEN!
O GOD! DOOR DE HITTE VAN 'T GEBOUW BEZWIJKEN MIJN GUMMI'S! IK VAL!
MAAR GELUKKIG REDT DE KRACHT VAN 'T OPSTIJGENDE WATER DONALD VAN DE ONDERGANG!
JIEK!
HANDHAAFT DE DRUK... OF IK VAL!
GUNST! HIJ BESPROEIT ALLES OP 'T VUUR NA!
KLIK!
RICHT JE WATER-STRAAL OP HET VUUR!
DAT GAAT NIET, CHEF! IK WEET GEEN WEG MET DIE SLANG! IK DAAL!
IK GELOOF, DAT MIJN OPZET MISLUKTE, CHEF!
DAT NIET ALLEEN, MAAR EEN PERSFOTO-GRAAF NAM 'N KIEKJE VAN JE, TOEN JE ALLES BESPOOT, OP HET VUUR NA!
DE BRANDWEERLIEDEN ZULLEN 'T MIK-PUNT VOOR SPOTTERNIJ DER HELE STAD WORDEN! DE AANSTELLING VAN ZO 'N ONBEKWAME HULP KOST MIJ MISSCHIEN MIJN BAANTJE!
MAAK U GEEN ZORGEN, CHEF!
ALS 'T GEBOUW GEHEEL AFBRANDT, ZULLEN ZE GEEN BEELD KUNNEN AFDRUKKEN! EN 'T HEEFT ER ALLE SCHIJN VAN!
GEEF MIJ JE HOED!
NU BEN JE GEEN BRANDWEERMAN MEER!
CHEF!
WE ZIJN 'T VUUR MEESTER! 'T AUTO-MATISCHE SPROEI-APPARAAT TRAD IN DE BOVENVERDIEPING IN WERKING!
PRACHTIG!
NU ZULLEN ZE DIE IDIOTE FOTO VAN MIJ AFDRUKKEN!
DAT IS PECH, OOM DONALD!
NA PUBLICATIE VAN DIE FOTO, ZAL GEEN BRANDWEER IN 'T HELE LAND MIJ NOG AANSTELLEN! NOOIT ZAL IK WEER 'N BRANDWEERMANS HELM DRAGEN!

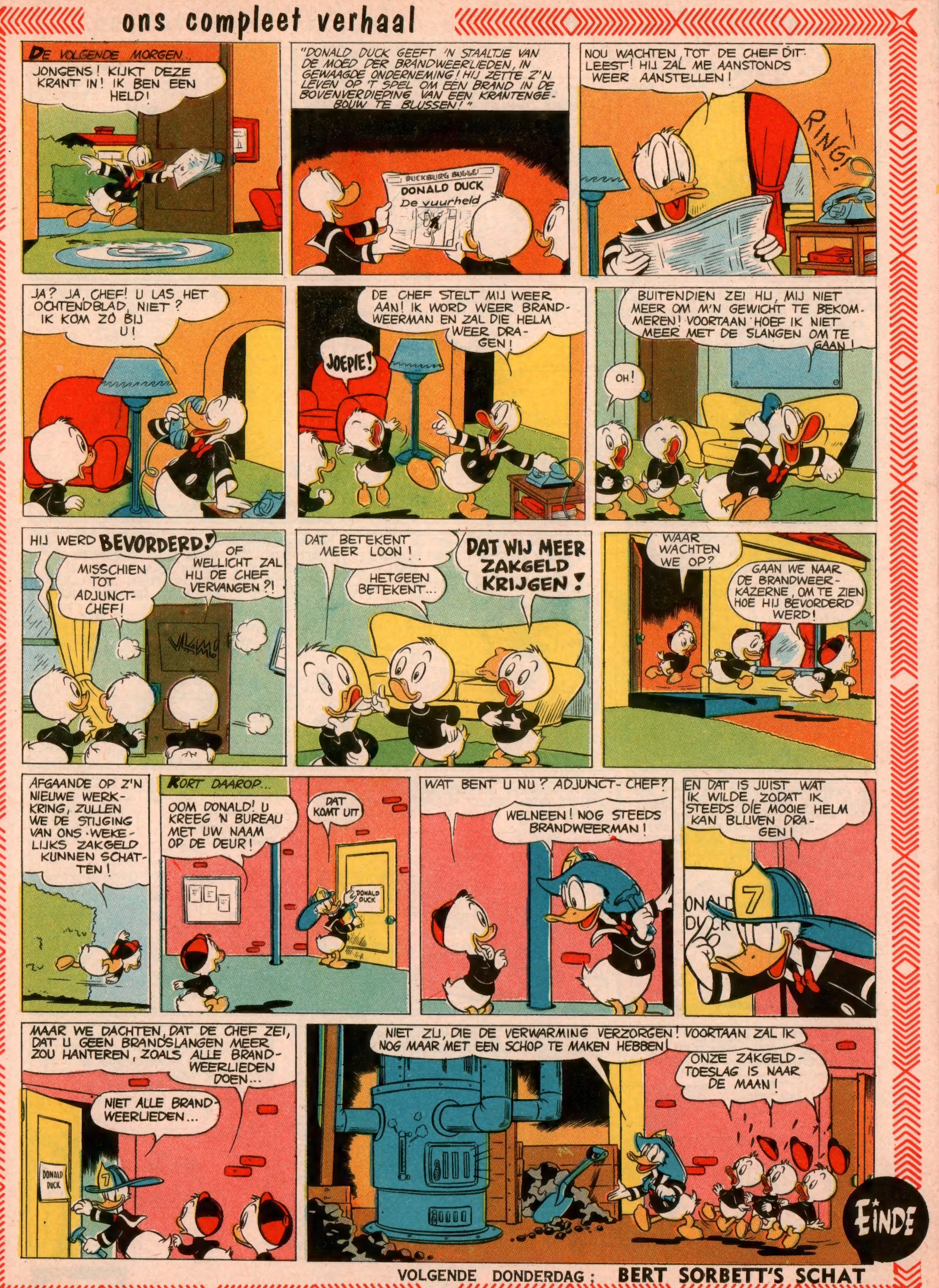

VOLGENDE DONDERDAG : **BERT SORBETT'S SCHAT**

Kruiswoordraadsel

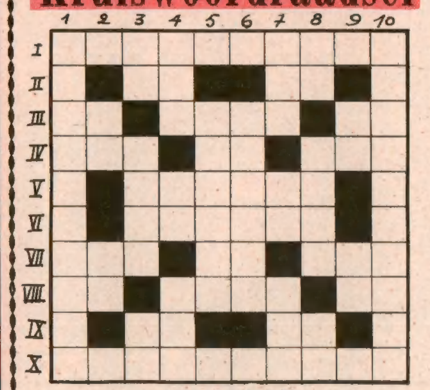

HORIZONTAAL

1. Een fraai jeugdboekje. - 2. Muzieknoot - Geheel. - 3. Loofboom - Onzeker - Chinese afstandsmaat. - 4. Naam van een sterrenbeeld - Oosterlengte (afk.) - Lokspijs. - 5. Speen. - 6. Schone tovenares bij Tasso. - 7. Schutsluis - Voegwoord - De drie eerste letters van een Perzische koning, zoon van Darius I en Atossa. - 8. Sint (afk.) - Ellendige woning - Schrijf « na » achterstevoren. - 9. Muzieknoot - Tweede muzieknoot. - 10. Onze moedertaal.

VERTIKAAL

1. Dient om op metalen stangen schroefdraad te trekken. - 2. Uitroep - Vervoegde vorm van eten. - 3. Centiliter (afk.) - Stroom in België - Dientstdoende (afk.). - 4. Beschuttend omhulsel - Slede - Rund. - 5) Schaduw. - 6. Witte negers. - 7. Trog - Zet « De » op zijn kop - Open strook in een bos. - 8. Laatstleden (afk.) - Zoon van Telamon, koning van Salamis - Voegwoord. - 9. Muzieknoot - En anderen (afk.). - 10. Afwezigheid van licht.

DIT EXEMPLAAR VAN « MICKEY MAGAZINE » IS UITSLUITEND BESTEMD VOOR DE VERKOOP TEGEN DE VASTGESTELDE PRIJS EN MAG IN GEEN GEVAL AAN EEN LEESPORTEFEUILLE GEVOEGD NOCH IN HUUR GEGEVEN WORDEN.

★★★ Paar en onpaar ★★★

Plak de vier figuurtjes van het spel op een stuk karton en knip ze uit. De twee in acht vierkantjes verdeelde figuurtjes moeten elk in deze vierkantjes worden verdeeld.

Het spel wordt getweeën gespeeld. De deelnemers maken onder elkaar uit wie de even en wie de oneven nummers neemt. Daarop neemt elk één der heel gebleven figuurtjes. Zij werpen beurtelings een dobbelsteen. Werpt diegene die de even nummers heeft gekozen een paar getal, dan mag hij één van de acht stukjes nemen en op het heel gebleven figuurtje plaatsen. Werpt hij een oneven nummer, dan moet hij zijn beurt laten voorbijgaan. Wie het eerst de acht stukjes weer samen heeft gebracht, wint het spel.

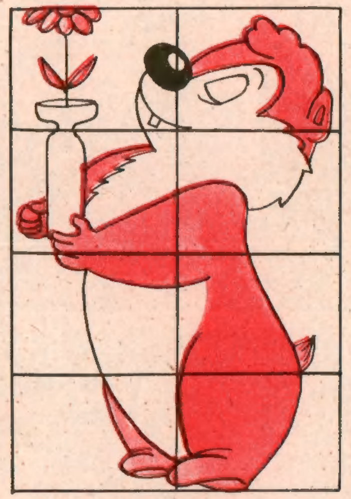

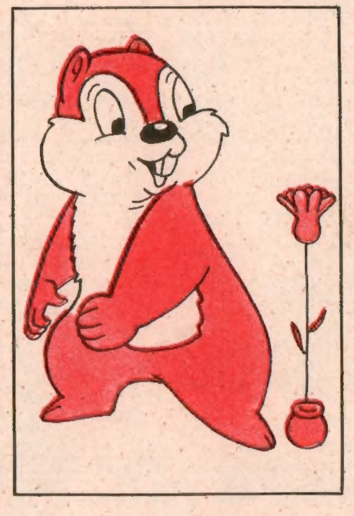

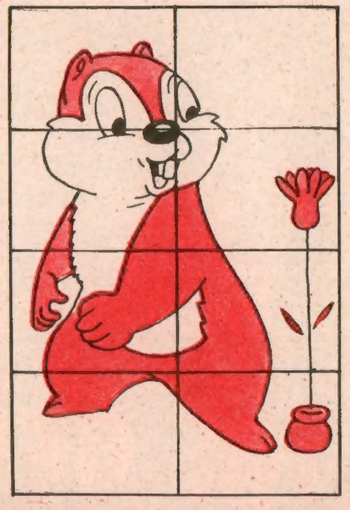

LACHEN IS GEZOND

HARDE LABEUR

Na de zoveelste staatsgreep in een Zuid-Amerikaanse republiek komt Peppo thuis en laat zich afgemat in een zetel vallen :

— Oef ! zucht hij. Eindelijk wat rust. Ik val om van de vaak !

— Zo, antwoordt zijn vrouw sceptisch, en wat doe jij dan wel op kantoor ?

— Hemeltje lief ! Daar hebben wij geen tijd meer om te slapen. Onze nieuwe chef doet ons werken voor vier... en wij zijn maar met acht bedienden !

RECHTZETTING

Een oude dame staat op het plein vóór het station en kijkt aarzelend rond. Plots stapt zij beslist op een taxichauffeur toe en met haar regenscherm als een degen in zijn maagstreek stotend vraagt zij :

— Zeg 's jongmens, is dat het station ?

— Neen, oma, weerlegt de autogeleider wrevelig, dat is mijn maag !

STRUIKROVER : Halt of ik geef vuur !

REIZIGER : Dank u, maar ik rook niet.

★

— Is je nieuwe dienstmeisje eerlijk ?

— Wil ik geloven. Ze neemt niets weg, zelfs het stof niet !

RAADSELS

Mijn eerste is een bekend viervoetig huisdier.
Mijn tweede is voor de eerste beducht.
Samen vormen zij de naam van een Amerikaanse lijster.

★

Mijn eerste is een katachtig roofdier.
Mijn tweede doet 't gemoed pijnlijk aan.
Mijn derde is een loofboom.
Mijn geheel is een Amerikaanse stad.

Oplossingen : a) KAT - VOGEL; b) LOS - ANGEL - ES.

WAAR OF NIET ?

1. Een **piramidion** is een kleine piramide.
2. Een **pisangvreter** is een lekkerbek.
3. Zonder zout kan 'n mens het niet stellen; **suiker** is evenwel overbodig.
4. Ook in de Belgische waterlopen worden nog **zalmen** gevangen.

Oplossingen : 1. Juist : veelal als bekroning van een obelisk en meestal verguld. - 2. Neen : het is een koekoekachtige tropische vogel. - 3. Mis : 'n mens heeft suiker nodig. - 4. Juist : maar dat gebeurt zelden.

DE NIEUWE SHERIFF

Als plaatsvervangende sheriff te Spur Gulch, heeft Donald toevallig één der gebroeders Mc Gould buiten gevecht gesteld. Deze heerschappen tiranniseren het stadje. De andere broeder zoekt Donald neer te slaan. De neefjes zoeken een middel om hun oom te redden.

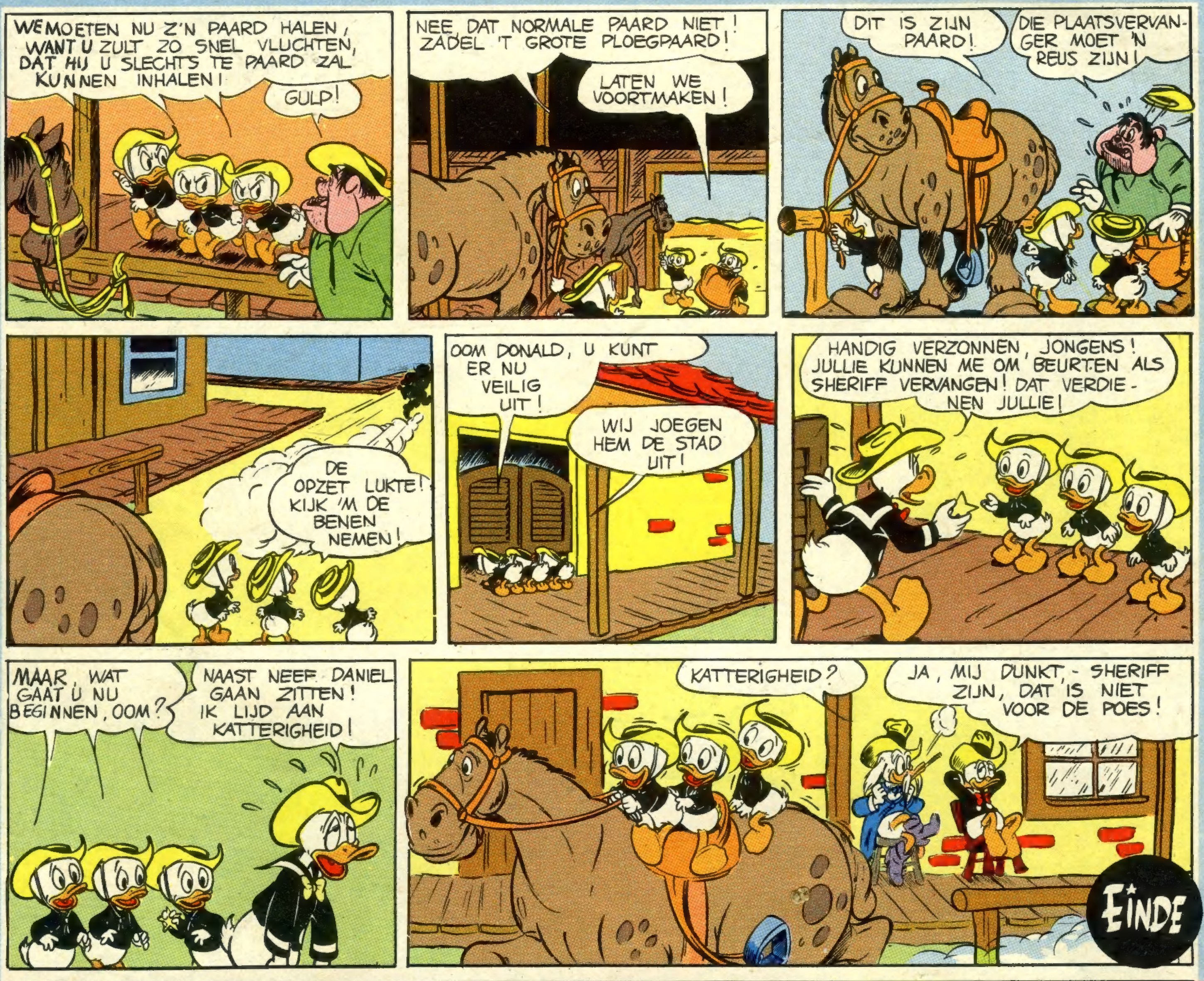

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.